

Ændring i allersidste Øjeblik, fordi man for sent er bleven opmærksom paa dette Forhold, men det er ikke, fordi man ikke i rette Tid er gjort opmærksom derpaa. Jeg ved ikke, hvad Grunden er dertil; der maa altsaa nu have været en stærkere Indflydelse, der har gjort sig gældende for at faa dette Forhold rettet. Nu har den højtærede Finansminister antydet, at hvis Ændringen vedtages, vil han i alt Fald interessere sig for, at der bliver givet Lejlighed til, at det, som er sket ved Kreditoplagsklareringen, bliver redresseret, saa at de paagældende kunne faa Lov til at faa den erlagte Told refunderet mod, at Varerne igen gaa tilbage til Kreditoplaget. Og naar den højtærede Minister har sagt, at han eventuelt vil søge en saadan Bemyndigelse, kan der gøres en Ting til; naar der skal søges Bemyndigelse til noget andet, kan der samtidig — altsaa forudsat at Ændringen vedtages — søges Bemyndigelse til, at det, som nu underkastes Efterbeskatning, og som ingen har tænkt paa, nemlig de store Kvanta af billig Rom og Cognac, som nu ere i Hænderne paa Forhandlerne ude omkring i Landet, kan lægges under Toldlukke, saaledes at Afgiften først betales, efterhaanden som det bliver brugt, og der for disse Varers Vedkommende bliver en Slags Kreditoplag. Se, det at foreslaa noget saadant kunde være ganske rimeligt i Forbindelse med en Efterfortoldning, men det har der ikke været Tid til. Hvis dette Forslag om Efterfortoldning var kommet i rette Tid, kunde man have forhandlet derom, og saa kunde man have foreslaaet disse Bestemmelser. Nu henstiller jeg, at den højtærede Finansminister ogsaa giver Tilsagn om, at denne Side af Sagen skal blive tagen under Overvejelse. Men naar der er Tale om, hvem der lider ved dette, saa er det jo mindre det private Publikum. Der er jo ikke mange, som have 50 Flasker Spiritus liggende hjemme; de fleste have kun den Ubehagelighed at skulle se efter, hvor meget de have, for at have deres Samvittighed i Orden. Men der er derimod en Klasse næringsdrivende, som ville lide ganske overordentligt, og fra hvem der vil lyde høje Raab om Misfornøjelse, og det er Detailhandlerne. Dem er der jo nogle, Tusinde af her i København og i Købstæderne og omkring paa Landet, og de have, for saa vidt de handle med disse Varer, mere end 50 Flasker liggende, og dem vil det gaa ud over, de have Grund til at beklage sig, de have ikke ventet dette. Derfor henstiller jeg paa ny til den højtærede Finansminister — og jeg har ogsaa Ind-

trykket af, at det vil blive taget til Følge —, at der, hvis Ændringsforslaget vedtages, træffes Foranstaltninger til at gøre Følgerne, som nu ere fremkomne, saa lidet følelige som muligt. Thi de uheldige Følger, de mislykkede Spekulationer, ere skete som Følge af, at man ikke har gjort det i rette Tid. Det er Grunden. For mit eget Vedkommende afholder jeg mig fra at stemme, fordi jeg har nogen pekuniær Interesse i Spørgsmaalet. Det er dog ikke det, som bringer mig til at tale mod det Forslag; for den Interesse er ikke større, end at jeg udmærket godt kan se bort fra den. Jeg er en bestemt Tilhænger af Efterfortoldning, men jeg er en Modstander af den Maade, hvorpaa dette er kommet frem, og derfor afholder jeg mig fra at stemme.

Finansministeren (J. C. Christensen):

Jeg skal til det ærede Medlem udtale, at selvfølgelig kan ingen beklage sig over fejlslagne Spekulationer, naar de oven i Købet spekulere i en Lov, om hvilken de slet ikke kunne vide, hvorledes den kommer til at se ud. Og hvis en Spekulation slaar fejl, kan man ikke komme til Staten og sige: Ja, lille Børn, I skulle betale, for det gik galt for os, og den forventede Gevinst blev borte. Det ærede Medlem indrømmede jo, at private Folk ville ikke lide Skade ved det stillede Forslag. Men det er nu ikke i min Interesse at genere nogen, naar blot Statskassen faar, hvad Statskassens Ret er. Naar man giver Kejseren, hvad Kejserens er, er jeg tilfreds, og jeg skal meget gerne stille mig saa villig som muligt overfor dem, som ved disse Spekulationer ere komne noget i Bekneb. Jeg skal, som jeg før sagde, undersøge Forholdet, om det er muligt med Hensyn til Af- og Tilskrivning ved Kreditoplag at være imødekommende, og jeg skal ogsaa med Hensyn til det af det ærede Medlem paaviste Forhold undersøge, hvorvidt der kan vises Imødekommen. Jeg henstiller meget til Tinget at vedtage Ændringsforslaget, og jeg skal saa gøre mit til, at Ulemperne kunne blive saa faa som muligt; men Pengene, dem maa vi have.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Underændringsforslag til § 10 i det af Udvalget stillede Ændringsforslag, af *Finansministeren* (se ovenfor) vedtoges med 30 Stemmer mod 9.